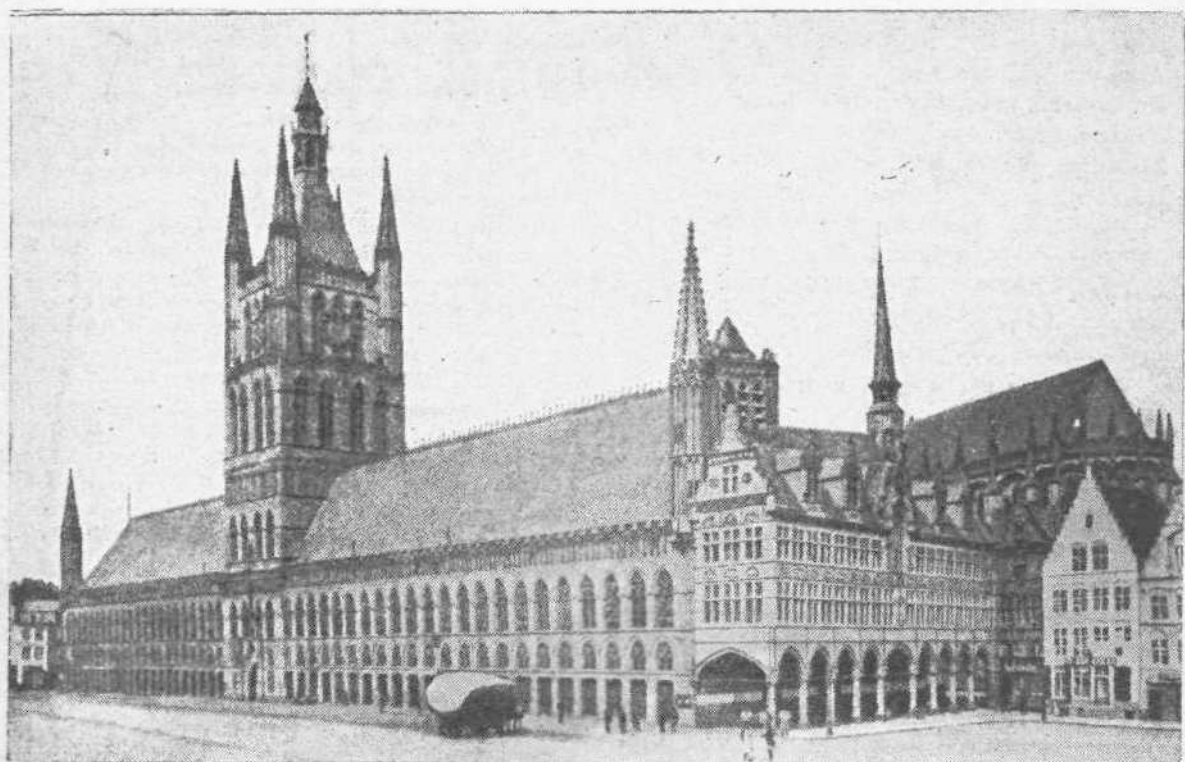


# ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Δ. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ



ΕΤΟΣ ΙΔ.

ΤΕΥΧΟΣ 167

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1915



ΑΘΗΝΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ Ὀδὸς Χαριλάου Τριζούπη 22α



ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΔΡ. 12

ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ 1 ΔΡ.



**“ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ,”**  
ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ  
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ  
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Δ. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ετησία δραχμαί 12.

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὀδὸς Χαριλάου Τρικούπη 22α.

Ἔτος ΙΔ'. Ἰανουάριος 1915. Τεύχος 167.

**ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ**

Ἀνά τὰ καλλιτεχνικά ἔργαστήρια, (Β. Μποκασιάμπης.—Γ. Ροιλῆς) ὑπὸ Δ. Κ.  
Παναγιώτης Συνοδινός, ὑπὸ Κ.  
Ὠδὴ γιὰ τὰ ἑπτὰ νησιά, ὑπὸ Μαθ. Σιγούρου.  
Σημειώσεις ἐνὸς μηνός, ὑπὸ Δάρνιδος.  
Σταλαγματιές, ὑπὸ Ἀμαράντου.  
Τὸ σπῆτι τῆς καρδιάς, ὑπὸ Ν. Μαρσέλλου.  
Ποικίλη σελίς: (Ἡθοποιοί, ἔδηγοί καὶ σωφῆρ.  
Βασίλισσα καλλιτέχνις.—Ἡ διάρκειά τῶν  
μαχῶν.—Ἀμερικανίδες δραματογράφοι.)  
Σκέψεις, ὑπὸ Μ. Παπαγιαννοπούλου.  
Θέατρα Ἀθηνῶν ὑπὸ Κ.  
Γράμματα καὶ Τέχνη.

**ΕΙΚΟΝΕΣ**

Ἡ πρωτοχρονιά εἰς τὴν Εὐρώπην.  
Παναγ. Συνοδινός.  
Ἀμφιλύκη.  
Ὁ πόλεμος. Τὸ ἄγγελμα τοῦ θανάτου.  
Φλώρα Κανδηλάκη.  
Τὸ Δημαρχεῖον τῆς Ὑπρ.

Ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ ἔτους  
παρακαλοῦμεν καὶ αὐτὶς τοὺς καθυστεροῦντας τὴν συνδρομὴν τῶν νὰ ἀποστείλωσιν αὐτὴν εἰς τὰ γραφεῖα μας.

**ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ**  
**ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΩΝ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΟΥ**  
ΥΠΟ ΤΗΝ ΥΨ. ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ  
ΤΗΣ Α.Μ. ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΟΛΓΑΣ  
Ὀδὸς Πανεπιστημίου 26 καὶ 26α.

**ΑΤΕΛΙΕ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ**

διὰ δεσποινίδας σπουδαζούσας ζωγραφικῆν.—Σχέδιον, ἔλαιογραφία κλπ.—Ἀτελιε κ. Εὐαγγέλου Ἰωαννίδου, ἐν τῷ Ζαπτεῖῳ 9—12 καθ' ἑκάστην.

**COURS ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ**  
**ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΟΣ ΜΑΡΙΑΣ ΕΚΟΥΦΟΥ**

Σχέδιον, pastel, ἔλαιογραφία, ὑπαίθριον. Δέχεται μαθητρίαις ἀπὸ 18 βρῆου. Ὀδὸς Κωνσταντίνου Παλατιολόγου 8.

**ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ**

**Συνεργάται.**—Διὰ τὸ πεζὸν ποίημα τῆς Ρέας τοῦ προηγουμένου φύλλον, ἐδημοσίευσεν κριτικὴν ἐπιφυλλίδα εἰς τὴν «Ἐφημερίδα» ὁ κ. Λιβαδάς.

**Πεζοπόρω.**—Τὰ τραγῶν τῶν Ἀθηνῶν εἰσέπραξαν κατὰ τὸ 1913 δρ. 3.720.000. Κέρδη καθαρά 1.380.000. Καὶ ὅμως ἡ συγκοινωνία νηπιάζει.

**Ἰθοποιοί.**—Τὸ κληροδότημα τοῦ ἀειμνήστου Κοργαλέζου διὰ τὸ Β. θέατρον ἐκ 295.000 περίπου δρ. μὲν κατατεθειμένον εἰς τὴν Ἐθν. Τράπεζαν. Ἐκ τοῦ εἰσοδήματος ὅπερ ἀνέρχεται εἰς 14.000 δρ. αἱ 6.000 διατίθενται ὡς ἀσφάλιστρα. Τί θέλετε νὰ γίνῃ μὲ τὰς ὑπολοίπους 8.000 δρ. ετησίως;

**Στατιστικῶ.**—Κατὰ τὸν Νοέμβριον ἀπεστάλησαν ἐντὸς τῶν Ἀθηνῶν ταχυδρομικῶς 75.000 ἐπιστολαί.

**Συνοδελφῶ.**—Ὁ ὑπὸ τὸ γράμμα W συνεργαζόμενος εἰς τὸ «Ἐμπρός» εἶνε ὁ ποιητὴς κ. Παλαμᾶς. Γράφει εἰς καθαρεύουσαν ἄμεμπτον. Μήπως εἶνε νοσταλγία πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν καιροσθησίαν;

**Ω.**—Ἀπεδείχθη ὅτι οἱ Γερμανοὶ στρατιῶται ἔφερον κατὰ προτίμησιν ἐν τῇ ἐκστρατείᾳ τρία βιβλία. Τὴν Κατὴν Διαθήκην, τὸν «Φίλοστο» τοῦ Γκαίτε καὶ τὸν Ζαχαριόστρα τοῦ Νίτσι.

**Περιέργω.**—Ἰδοὺ ὑπολογισμὸς Γάλλου ἀξιωματικοῦ, διαφθεσάντος τὰς πολεμικὰς δαπάνας τοῦ ἐνὸς ἐμπολέμου κράτους διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν νεκρῶν τοῦ ἀντιπάλου. Ὄντω, κατὰ τὸν Γαλλογερμανικὸν πόλεμον ἡ τιμὴ ἑκάστου φρονεθέντος ἢ θανασίμου τραυματιοθέντος ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ ἀνῆλθε εἰς 105.000 φρ. Εἰς τὸν Ρωσοοτουρκικὸν 75.000 καὶ εἰς τὸν Ρωσοῦλταρικὸν 100.000.

**Φοιτητῶ.**—Ὁ καταστροφικὸς τοῦ Παρθενῶνος δὲν εἶνε κριτικὸς ὁ Μοροζίνης, ὡς ἀπέδειξε ὁ κ. Φουζέρο, ἀλλὰ Γερμανὸς τυχοδιώκτης, καταγόμενος ἐκ Λυονβοῦρου τοῦ Ἀνοβέρου, ἀξιωματικὸς μισθωτὸς τοῦ πυροβολικοῦ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἑνετίας. Αὐτὸς ἐσοκίπευσε διὰ τοῦ δόλου ἀπὸ τοῦ ὀλοῦτον ἐξώρμησε τὸ ὄβριον, τὸ ἀνατινάξαν τὸν Παρθενῶνα.

**Ἐρασιτέχνη.**—Ἡ Πινακοθήκη τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας περιέχει πλεῖστα ἔργα Γαλλικῆς τέχνης, ἧς εἶναι ἐνθέρμος θιασώσης, ὡς τοῦ Βατιῶ, Λανκρέ, Παβέρ, Σαργιέν, Μπουσέ, Λὰ Τούρ καὶ ἄλλων.

**Ν. Γ.**—Ἀτελὲς ὁμοίωμα τῆς μητροπόλεως Ρήμων, εἶναι ὁ ναὸς τοῦ Ἁγ. Νικολάου ἐν Ἀμμοχώστῳ τῆς Κύπρου, ἐγερθεὶς ὑπὸ τῶν Λουζιανῶν βασιλέων.

**Φιλῶ.**—Ὁ κ. Ε. Ἰωαννίδης ἤρχεις τὰς σπουδὰς του εἰς τὸ Μόναχον, ὑπὸ τὸν Γύζην, εἰσηλθε δὲ κατόπιν αὐστηροτάτου διαγωνισμοῦ εἰς τὴν Ἀκαδημίαν. Ἄλλ' ἠγναγκάσθη μετὰ διετὴ παραμονὴν ἐν Μονάχῳ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Ἀθήνας. Ὡστε ἐκ παραδρομῆς ἐγράφη εἰς τὸ προηγούμενον τεύχος ὅτι δὲν μετέβη εἰς Εὐρώπην. Ἀλλὰ τοῦτο ἐννοεῖται δὲν τὸν ἐπηρεάσας εἰς τὴν τέχνην του, ἧτις ἔχει ὕψιστον ἀτομικότητα.

**Θεατροφίλῶ.**—Πολλοὶ ἐκ τῶν καλλιστῶν Ἑλλήνων ἔχουν ξενικὰ ὀνόματα, ἄλλοι δὲ εἶνε ξενικῆς καταγωγῆς. Ἰδοὺ μερικὰ. Φύροστ, Μυράτ, Νέζερ, Ροζάν, Σαγιώρ, Καὶ τὸ ὄνομα Βονασέρας εἶνε Ἰταλικόν. Ὡς Ἑλληνας ἔπρεπε νὰ ἐλέγετο Καλλιόπερος. Αἱ κ. κ. Τριφυλάκη καὶ Λενδογιού εἶνε Ἰταλίδες. Ὁ κ. Πενιβόλιος Ἰταλός. Ἡ κ. Ἐνικὲλ ἐξελληνίσθη πλέον.

**Φ.**—Οἱ Γάλλοι ἰαχυρίζονται ὅτι ὁ Μπετόβεν ἦτο Βέλγος. Ὁ παπποῦς του ἦτο γάλλος εἰς τὴν Λουβαίν, ὁ πατήρ του Ἰωάννης γάλλος καὶ αὐτὸς εἰς τὴν Μπόνην ἐννεμφεύθη Γερμανίδα, κόρην μαγείρου, ἐξ ἧς ἐγεννήθη ὁ μέγας μουσουργός.

**“ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ”**

Παρακαλοῦνται οἱ καθυστεροῦντες τὴν συνδρομὴν τῶν, ὅπως ἀποστείλωσιν αὐτὴν ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν ἐν Ἀθήναις Διεύθυνσιν τῆς «Πινακοθήκης», ἀφαιροῦντες τὰ ἔξοδα τῆς ἀποστολῆς.  
Εἰς τοὺς καθυστεροῦντας διακόπτεται ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλον.

**ΕΡΓΑ**  
**Δ. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ**  
ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΗΣ “ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΣ,”

**ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ.** Σελ. 208.—Δρ. 3.  
**ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ.** Διηγήματα εἰκονογραφημένα Σελ. 64.—Δρ. 2.  
**ΧΡΥΣΑΝΘΕΜΑ.** Πεζὰ ποιήματα μετὰ χρωματιστῶν εἰκόνων. Σελ. 174.—Δρ. 3.  
**ΣΑΤΥΡΑΙ.** Διηγήματα. Σελ. 64.—Δρ. 2.  
**ΦΩΤΟΣΚΙΑΣΕΙΣ.** Πεζὰ ποιήματα μετ' εἰκόνων Σελ. 64.—Δρ. 1.  
**ΣΕΛΙΔΕΣ.** Διηγήματα. Σελ. 128.—Δρ. 2.  
**ΦΥΛΛΑ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ.** Ἐντυπώσεις καὶ σχέψεις. Σελ. 84.—Δρ. 1.  
**ΑΝΑΓΛΥΦΑ.** Διηγήματα. Σελ. 64.—Δρ. 1.  
Πωλοῦνται εἰς τὰ γραφεῖα μας  
Διὰ τοὺς συνδρομητὰς τῆς «Πινακοθήκης» εἰς τὸ ἥμισυ τῆς τιμῆς.

**ΕΚΔΟΣΕΙΣ**  
**“ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΣ,”**

ΤΟ “ΚΡΥΦΟ ΣΧΟΛΕΙΟ,” πίναξ Ν. Γύζη Φωτοτυπία εἰς μέγα σχῆμα δρ. 1. Ἐπὶ χονδρῶν χάτου δρ. 3.  
“ΔΥΟ ΠΟΝΟΙ,” δρῆμα Φρ. Κοππέ, κατὰ μετάφρασιν Ἀγίδος Θέρου. Ἐπὶ Ὀλλανδικῶν χάτου δρ. 1.  
ΤΟ “ΜΑΥΣΩΛΕΙΟΝ,” δρῆμα Ν. Λάσκαρη καὶ Π. Δημητρακοπούλου δρ. 1.  
ΤΟ “ΠΑΣΧΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ,” πίναξ Φοῖζου Ἀριστέως. Φωτοτυπία εἰς μέγα σχῆμα δρ. 1.  
Ἡ “ΜΙΚΡΑ ΕΠΑΙΤΙΣ,” πίναξ L. Perrault. Φωτοτυπία εἰς μέγα σχῆμα δρ. 1.  
Ἡ “ΑἴΩΡΑ,” πίναξ Vigor. Φωτοτυπία εἰς μέγα σχῆμα δρ. 1.  
Ο “ΑΠΟΧΩΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΝΥΜΦΗΣ,” Πίναξ Rohegrosse. Φωτοτυπία δρ. 1.  
Ο “ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΟΥ ΜΑΡΑΘΩΝΟΣ,” Τριχόμοσ φωτοτυπία εἰς μέγα σχῆμα. Πίναξ Βέννελ δρ. 1.  
ΤΟ “ΟΝΕΙΡΟΝ,” G. Bargellini Φωτοτυπία δρ. 1.  
Ο “ΖΕΥΞΙΣ ΕΚΛΕΓΩΝ ΠΡΟΤΥΠΟΝ,” πίναξ Vincent. Φωτοτυπία δρ. 1.  
Ο “ΕΝΤΑΦΙΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΟΜΗΤΟΣ Δ' ΟΡΓΑΖ,” πίναξ Δ. Θεοτοκοπούλου. Φωτοτυπία δρ. 1.  
“ΔΟΜΗΤΙΚΟΣ ΘΕΟΤΟΚΟΠΟΥΛΟΣ,” Καλλιτεχνικὴ καὶ ἱστορικὴ μελέτη ὑπὸ I. Καραβία, δρ. 1.  
“ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ,” Πίναξ J. Knorr. δρ. 1.  
Διὰ τοὺς συνδρομητὰς τῆς «Πινακοθήκης» εἰς τὸ ἥμισυ τῆς τιμῆς

**ΤΟΜΟΙ “ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΣ,”**

Ἀπὸ τοῦ Α' μέχρι τοῦ ΙΔ' ἔτους  
εἰσίσκονται εἰς τὸ γραφεῖον μας τιμώμενοι οἱ χονσόδατοι ἕκαστος δρ. 15, οἱ ἀπλόδατοι δρ. 12.  
Διὰ τοὺς ἀγοράζοντας πλήρη σειρὰν γίνονται ἔκπτωσης 25 τοῖς 0/0.

Καλύμματα χονσόδατα  
τῆς “Πινακοθήκης,”  
ὄλων τῶν ἐτῶν πωλοῦνται εἰς τὸ γραφεῖον μας ἀντὶ δρ. δύο ἕκαστον.



ΤΟ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΕΝ ΑΝΑΤΟΛῃ  
ΜΕ ΤΑ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ  
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΑΧΕΙΑ ΕΡΓΑΣΙΑ

**ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ  
"ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΣ"**

Κομψός τόμος εκ 256 σελίδων

Μελέται φιλολογικαί, καλλιτεχνικαί, ιστορικαί, επιστημονικαί, διηγήματα, ποιήσεις, εικόνες έργων ζωγραφικῆς.

Τιμᾶται διὰ τοὺς συνδρομητὰς μας δρ. 1. Διὰ τοὺς μὴ τοιούτους δρ. 3. Εἰς τοὺς νέους ἐγγραφομένους συνδρομητὰς ἀωοστέλλεται δωρεάν.

**ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

ΕΝΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια.

Τροποποιηθεῖσης τῆς κλίμακος τῶν τόκων τῶν εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια νέων ἐντόκων καταθέσεων ἐν ὄψει ἢ ἐπὶ προθεσμίᾳ, δηλοποιεῖται, ὅτι ἀπὸ 15 Ἀπριλίου 1909 ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δέχεται παρά τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τοῖς ὑποκαταστήμασιν αὐτῆς καταθέσεις εἰς τραπεζογραμμάτια ἀποδοτέας ἐν ὄψει ἢ ἐν ὠρισμένῃ προθεσμίᾳ ἐπὶ τόκῳ:

1) 1)2 τοῖς 0)0 κατ' ἔτος διὰ τὰς ἐν ὄψει ἀποδοτέας καταθέσεις μέχρι ποσοῦ δρ. 10.000 πέραν τοῦ ποσοῦ τούτου τοῦ τόκου ὀριζομένου εἰς 1 τοῖς 0)0 κατ' ἔτος. Αἱ καταθέσεις αὗται γίνονται δεκταὶ καὶ εἰς ἀνοικτὸν λογαριασμόν, παραδιδόμενου τῷ καταθέτῃ βιβλιαρίου λογαριασμοῦ καὶ βιβλιαρίου ἐπιταγῶν.

2) τοῖς 0)0 κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ ἕξ μῆνας τοῦλάχιστον.

2) 1)2 τοῖς κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ ἕξ μῆνας τοῦλάχιστον.

3) τοῖς 0)0 κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ ὀcho ἔτη τοῦλάχιστον.

3) 1)2 τοῖς 0)0 κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ τέσσαρα ἔτη τοῦλάχιστον.

4) τοῖς 0)0 διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ πέντε ἔτη τοῦλάχιστον, ὡς καὶ διὰ τὰς πέρα τῶν πέντε ἐτῶν, ἢ τὰς διαρκεῖς.

**Καταθέσεις εἰς χρυσόν**

Δέχεται ἔτι ἐντόκους καταθέσεις εἰς χρυσόν, ἢτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας Ἀγγλίας, ἀποδοτέας ἐν ὠρισμένῃ προθεσμίᾳ ἢ διαρκεῖ, ἐπὶ τόκῳ

1) 1)2 τοῖς 0)0 κατ' ἔτος διὰ καταθέσ. 6 μηνῶν τοῦλάχισ.

2) » » » » » » 1 ἔτους

2) 1)2 » » » » » » 2 ἐτῶν

3) » » » » » » 4 ἐτῶν

4) » » » » » » 5 ἐτῶν

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαί ἢ ἀνώνυμοι.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται παρά τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτῆσει τοῦ καταθέτου παρά τοῖς ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπέζης εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα, εἰς 8 ἐγένετο ἢ κατάθεσις.

**Πρὸς τοὺς κ. κ. Ὑδρολίπτας τῆς πόλεως Ἀθηνῶν.**

Προσκαλοῦνται οἱ κ. κ. Ὑδρολίπται ὅπως προσέλθωσιν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Δήμου καὶ καταβάλωσι τὸ ἀντίτιμον τοῦ ὕδατος τρέχοντος ἔτους, καθόσον ἐν ἐναντία περιπτώσει ἢ ὑδραυλικῆ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Δήμου θὰ εὑρεθῇ εἰς τὴν ἀνάγκην τὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἀλοκοπήν τοῦ ὕδατος.

(Ἐκ τοῦ ὑδραυλικοῦ τμήματος τοῦ Δήμου Ἀθηναίων).

**ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ  
ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΣΙΑΣ**

ΑΘΗΝΑΙ — Ὀδὸς Ἑρμοῦ

Πλούσιος γραφικῆς ὕλης. — Ἐντυπα καὶ ἐπισκεπτήρια καλλιτεχνικά. — Ἐργοστάσιον φακέλων τέλειον. — Χάρτης τυπογραφικὸς λευκὸς καὶ ἔξωφύλλων παντὸς εἶδους καὶ πάσης ποιότητος. Χάρτης ἑφημεριδίων. — Ἐπιστολικά δελτάρια.

*Εὐθηνία, ἀκριβεία, ταχύτης.*

**ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ  
ΕΠ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ**

ΑΘΗΝΑΙ — ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 10

Τὸ καλλιτεχνικώτερον φωτογραφεῖον τῶν Ἀθηνῶν. — Μηχανήματα τέλεια. — Ταχύτης. Τιμαὶ ἀσυναγώνιστοι.

*Μεγεθύνσεις καλλιτεχνικαί.*

**ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟΝ  
ΤΗΣ Β. ΑΥΛΗΣ  
ΜΙΧ. ΑΡΝΙΩΤΟΥ**

Ὀδὸς Πραξιτέλους ἀριθ. 42

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

*Καλλιτεχνικὴ ἔργασία*

*Τιμαὶ συγκραταβατικαί*

**ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΗΣ**

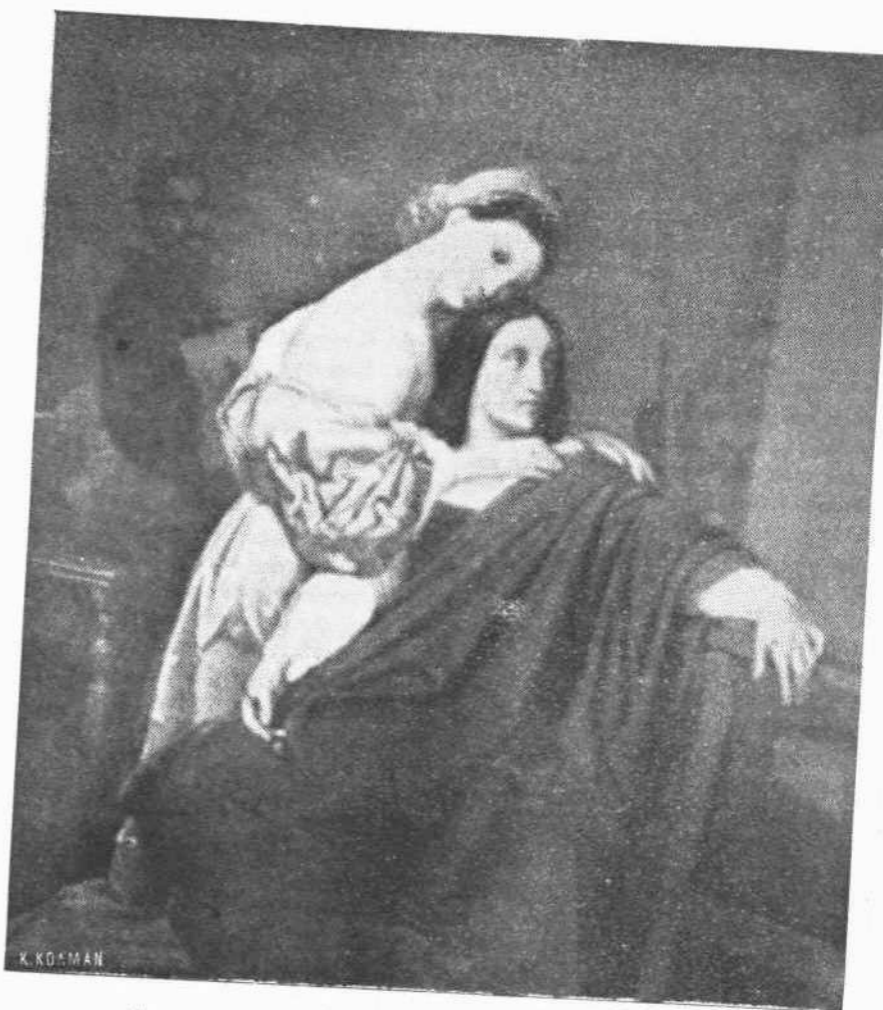
Γλύπτῃς

Διπλωματοῦχος τῆς Καλλιτεχν. σχολῆς Ἀθηνῶν.

Ἐργατήριον ἐν τῇ ὁδῷ Ἀναπαύσεως

*Τμήμα μνημείων*

Ἀναλαμβάνει τὴν κατασκευὴν καλλιτεχνικῶν μνημείων, ἀνδριάντων, προτομῶν, διακοσμήσεων.



✿ Η ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗΝ ✿





ΑΝΑ ΤΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ

B. Μποκασιόμπος



ή «χωρική αλλη» με μίαν περιουλιαν (κληματαριαν) στεφανωμένην από πυκνόν φύλλωμα. Ποιητικώτατος ο χρωματισμός.

Δύο άλλοι πίνακες παριστώσι, ο μὲν τὸ Mon Repos τῆς Κερκύρας, ὁ δὲ ἄλλος παλαιὸν φρούριον, κείμενον πλησίον εἰς τὴν Παλαιοκαστρίτσαν.

Ο κ. Μποκασιόμπος ἐρέτος ἀπεμακρύνθη ἐπ' ὀλίγον τῆς Κερκύρας διὰ νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Πρεβέζαν. Κατὰ τὴν ἐκεῖ βραχυεῖαν διαμονὴν του ἐρίεστὴν ἐπέτε ἀπέτε μίαν καλὴν ὕδατογραφίαν· ὁ εἰς παρτιτῶ φθινόπωρον, γεμῆτος ζωὴν καὶ ποίησιν μὲ ἀποχρώσεις κυανῆς καὶ ἐρυθρῆς, μὲ δένδρα ἔχοντα τὴν μελαγχολίαν τῆς παρακμῆς καὶ ὁ ἄλλος τὸ παλαιὸν τζαμί τῆς Πρεβέζης, ὠριωτάτων ὡς χρώμα, ἀκριβεστάτων ὡς σχέδιον.

Αἱ ἐλαιογραφίαι δὲν ὑπολείπονται τῶν ὕδατογραφῶν. Κυριαρχεῖ ἡ «Ἡλιακὴ ἀκτίς», τοπειὸν εἰλημένον ἀπὸ τὸ χωρίον Λάκωνες. Μία ἄλλη ἀπόψις τῆς Μπενίτσας, μὲ παραλίαν, μὲ φαίους δράχους, μὲ καλαμιὰς καὶ εἰς τὸ βάθος ἐν θουνό, τοῦ ὁποῦ οἱ πρόποδες καλύπτονται ἀπὸ γλόην. Ἐπικρατεῖ τὸ κυανόν χρώμα. Ἀρέσει πολὺ εἰς τοὺς ἐπισκέπτας, καίτοι τεχνικῶς ἡ «Ἡλιακὴ ἀκτίς» εἶνε ἀνωτέρη.

Ἐκ τῶν καλλιτέρων ἀπεικονίσεων εἶνε καὶ τὸ, δυνατὸν ἐν τῇ ἀντιθέσει τοῦ κίτρινου καὶ τοῦ μαύρου, «Λυκόφως», μικρὸς πίναξ ἀλλὰ πλήρης μυστηρίου καὶ ἐκφραστικότητος ἐν τῇ ἀπλότητί του. Αἱ σκιαὶ τῶν ἐπὶ τῆς κορυφῆς δένδρων εἶνε μὲ μεγάλην λεπτότητα εἰρησμέναι, σχεδὸν ἀτμώδεις. Ο καλλιτέχνης εἰς τὸν πίνακα αὐτὸν δεικνύται ἀριστος impressionist.

Τὰ ἰδιόρυθμα «Χωρικόσπιτα» τοῦ χωρίου Λάκωνες σταματοῦν τὸ δλέμμα ὁ δρόμος, ὅστις τὰ χωρίζη φυσικῶτατος.

Ἐκ τῶν ὕδατογραφῶν διακρίνεται ἡ παραλία τοῦ Κερκυραϊκοῦ χωριοῦ Μπενίτσας, πίναξ εὐμεγέθης, ἐν ᾧ κυριαρχεῖ τὸ κυανόν. Βουνό, ἐληγά, παραλία, λέμβοι, ὅλα μὲ φυσικότητα εἰρησμένα.

Ἐκ τῶν ὕδατογραφῶν διακρίνεται ἡ παραλία τοῦ Κερκυραϊκοῦ χωριοῦ Μπενίτσας, πίναξ εὐμεγέθης, ἐν ᾧ κυριαρχεῖ τὸ κυανόν. Βουνό, ἐληγά, παραλία, λέμβοι, ὅλα μὲ φυσικότητα εἰρησμένα.

Αἱ ἄριστοι πίνακες ἐκ τῆς ἐπιτετικῆς ἐκστρατείας τῶν ἑλλήνων, ὑποδραστηεῖς χάριν τῆς τέχνης εἰς ἔχθ: ὀλίγας τελακιπωρίας.

Εἶνε δὲ ἀριστοὶ τῆς ἐπιτετικῆς ἐκστρατείας τῶν ἑλλήνων, ὑποδραστηεῖς χάριν τῆς τέχνης εἰς ἔχθ: ὀλίγας τελακιπωρίας.

Εἶνε καὶ τὸ 1897 δὲν εἶχε νὰ μῆς δώσῃ φωτεινὰ σημεῖα τῆς ἀτυχῆς ἐκείνου πολέμου, τὼρα εἶνε εὐτυχέστερος. Μῆς παρουσιάζει ἕνα Βασιλεὺς θριαμβεύτην καὶ τοὺς ἀελλόποδας καὶ ὀρητικὸς εὐζώνους, τοὺς ἡγήτας τοῦ νικηφόρου στρατοῦ μῆς.

Ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ τοῦ κ. Ροῖλος ὑπάρχουν μόνον νέα ἔργα. Καὶ ἀντιλαμβάνεται τις εὐθὺς ἀμείως τὸν ἱμπερσονισμόν, τὴν νεωτέρην ἀντίληψιν τῆς τέχνης εἰς τὴν προσχώρησεν ὁ δυνατὸς καλλιτέχνης.

Ἐκ τῶν καλλιτέρων ἀπεικονίσεων εἶνε καὶ τὸ, δυνατὸν ἐν τῇ ἀντιθέσει τοῦ κίτρινου καὶ τοῦ μαύρου, «Λυκόφως», μικρὸς πίναξ ἀλλὰ πλήρης μυστηρίου καὶ ἐκφραστικότητος ἐν τῇ ἀπλότητί του.

Ἐκ τῶν καλλιτέρων ἀπεικονίσεων εἶνε καὶ τὸ, δυνατὸν ἐν τῇ ἀντιθέσει τοῦ κίτρινου καὶ τοῦ μαύρου, «Λυκόφως», μικρὸς πίναξ ἀλλὰ πλήρης μυστηρίου καὶ ἐκφραστικότητος ἐν τῇ ἀπλότητί του.

τῆρα δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ τὴν ἀποτυπώσῃ ἄλλος. Καὶ ἐν χαρακτηρητικόν: Οὕτω ἕνα σκίτσο κ'ὼν πολέμου κόν. Ο καλλιτέχνης, ὁ ἀπὸ χαρακτηρὸς φιλητυχώτατος, ὅστις εἶχε ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ του, ἐν τῇ βεβῆ τῆς ἡμέρας φύσεως, ἦς εἶνε ἀκούρατος εἰκονογράφος, ὁ ἐρκάτης τοῦ ὠριχίου, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐμπνευσθῇ ἀπὸ τὸν ἄλθερον.

Ὁ κ. Ροῖλος τὸ ἐργαστηρίον του ἔχει ἐντός τοῦ Πολυτεχνεῖου. Ὁ πρόβλεμος δεικνύει τὸν στρατιωτικὸν ζωγράφον. Κάλυκες ὀβιδίων, Βουλγαρικὰι στολαί, ἕνα καλῆκα ἐθνορισμένον ἐπὶ κεραλῆς γυμνοῦ ἀγάλματος, φυσιογεθῆκα, ζωστραὶ καὶ λάφυρα πολεμικὰ, δεικνύουν ἐπὶ τὸ ζωγράφος εἶξε τὴν πολεμικὴν ζωὴν. Ὁ κ. Ροῖλος, ὅπως καὶ κατὰ τὸ 1897, καὶ τὼρα περηκολούθησε τὴν ἐκστρατεῖαν τῶν ἑλλήνων, ὑποδραστηεῖς χάριν τῆς τέχνης εἰς ἔχθ: ὀλίγας τελακιπωρίας.

Γ. Ροῖλος

Ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ τοῦ κ. Ροῖλος ὑπάρχουν μόνον νέα ἔργα. Καὶ ἀντιλαμβάνεται τις εὐθὺς ἀμείως τὸν ἱμπερσονισμόν, τὴν νεωτέρην ἀντίληψιν τῆς τέχνης εἰς τὴν προσχώρησεν ὁ δυνατὸς καλλιτέχνης.

Ἐκ τῶν καλλιτέρων ἀπεικονίσεων εἶνε καὶ τὸ, δυνατὸν ἐν τῇ ἀντιθέσει τοῦ κίτρινου καὶ τοῦ μαύρου, «Λυκόφως», μικρὸς πίναξ ἀλλὰ πλήρης μυστηρίου καὶ ἐκφραστικότητος ἐν τῇ ἀπλότητί του.

Ὁ κ. Ροῖλος δὲν εἶχε νὰ μῆς δώσῃ φωτεινὰ σημεῖα τῆς ἀτυχῆς ἐκείνου πολέμου, τὼρα εἶνε εὐτυχέστερος. Μῆς παρουσιάζει ἕνα Βασιλεὺς θριαμβεύτην καὶ τοὺς ἀελλόποδας καὶ ὀρητικὸς εὐζώνους, τοὺς ἡγήτας τοῦ νικηφόρου στρατοῦ μῆς.

Ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ τοῦ κ. Ροῖλος ὑπάρχουν μόνον νέα ἔργα. Καὶ ἀντιλαμβάνεται τις εὐθὺς ἀμείως τὸν ἱμπερσονισμόν, τὴν νεωτέρην ἀντίληψιν τῆς τέχνης εἰς τὴν προσχώρησεν ὁ δυνατὸς καλλιτέχνης.

νὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τῆς ὅλης δ' ἀπόψεως δεσπῆσει ἕνα τζαμί.

Ἐκ τῶν καλλιτέρων ἀπεικονίσεων εἶνε καὶ τὸ, δυνατὸν ἐν τῇ ἀντιθέσει τοῦ κίτρινου καὶ τοῦ μαύρου, «Λυκόφως», μικρὸς πίναξ ἀλλὰ πλήρης μυστηρίου καὶ ἐκφραστικότητος ἐν τῇ ἀπλότητί του.

Ἡ «Ἐφοδος» εἶνε ὁ δεσπόζων πίναξ, ἐμπνευσμένος ἐκ τοῦ ἑλληνοτουρκικοῦ πολέμου, ὁ ἀριστος τῆς νέας παραγωγῆς τοῦ καλλιτέχνου, ἀνωτέρως πολλῶν ἄλλων μέχρι τοῦδε ἐκτεθέντων πολεμικῶν πινάκων.

Καίτοι τοὐλάχιστον μετὰ ἕνα μῆνα ἐπέκεινται ὁ καλλιτέχνης νὰ ἔχη θέσῃ τὴν τελευταῖαν πινελίαν, εἶνε μὲ τῶσῃν προσοχῆν εἰρησμένος, ὅστε νὰ θεωρηθῇ ὡς δίδων ἀπὸ τοῦδε πλήρη τὴν ἰδέαν τῆς ἀπεικονίσεως.

Ἐκ τῶν καλλιτέρων ἀπεικονίσεων εἶνε καὶ τὸ, δυνατὸν ἐν τῇ ἀντιθέσει τοῦ κίτρινου καὶ τοῦ μαύρου, «Λυκόφως», μικρὸς πίναξ ἀλλὰ πλήρης μυστηρίου καὶ ἐκφραστικότητος ἐν τῇ ἀπλότητί του.

Ὁ θρίαμβος τοῦ Βασιλεῶς Κωνσταντίνου εἶνε σκίτσο, ἀλλ' εἰρησμένον τόσον καλά, ὅστε νὰ ἔχη καὶ ὡς τοιοῦτον τὴν ἀξίαν του. Παρτιτῶ τὸν Στρατηλάτην ἐπιστρέφοντα διὰ τῶν στενῶν τῆς Κρέσνας μετὰ τοῦ ἐπιτελεῖου του καὶ τοῦ νικηφόρου στρατοῦ του.

Ἐκ τῶν καλλιτέρων ἀπεικονίσεων εἶνε καὶ τὸ, δυνατὸν ἐν τῇ ἀντιθέσει τοῦ κίτρινου καὶ τοῦ μαύρου, «Λυκόφως», μικρὸς πίναξ ἀλλὰ πλήρης μυστηρίου καὶ ἐκφραστικότητος ἐν τῇ ἀπλότητί του.

Τρίτος πολεμικός πίναξ είναι ο Τραυματίας. Μία χαράδρα του Κιλίκις έχει κατακλυσθή από τραυματίας. Είναι εν σκίτσο, το όποιον θα συνθέσει με μίαν άποψιν μάχης εις το βάθος. Έν χρώμα κυριαρχεί πένθιμον εν τῷ συνόλω. Είναι ή θλιβερά αλλά και ένδοξος παρέλασις εκείνων, οί όποιοί έδωσαν με το αίμα τῆς πληγῆς των τὰ διεκδικούμενα έδάφη. Άλλοι κατά γῆς περιποιούνται μόνοι τὰ τραύματά των, άλλοι θαδίζουσι μετά κόπου τῆς συνοδείας προηγείται νοσοκόμος, βοηθῶν έν τῇ πορείᾳ στρατιώτην φέροντα επίδεσμον επί τῆς κεφαλῆς, όπισθεν δὲ επί φορείου μεταφέρεται θαρρῶς τραυματισμένος μαχητής.

Ο καλλιτέχνης πρό καιρού έσχεδιάσε μίαν σύνθεσιν, πρὸς ἣν ή πατριωτική ψυχὴ του μετά στοργῆς φέρεται. Ένεπνεύσθη έν τῆς απέλευθερώσεως τῆς Κρήτης μετά τούς πολυετείς αγῶνας τῆς και έραντάσθη τούς άκουράστους Κρήτας άναρχομένους συν γυναίξί και τέκνοις επί τῆς Άκροπόλεως και καταθέτοντας τὰ όπλα των, έπιτευχθείσης τῆς ένώσεως, εις τὸν ναόν τῆς Νίκης, ένῶ οί γηραιοί όπλαρχηγοί, οίτινες είχαν πρό αυτών έπιτελέσει τὸ καθήκον πρὸς τὴν πατρίδα και άνεπαύοντο, τούς υποδέχονται.

Είπε μία ιδέα, τὴν όποιαν έχει πλήρη έν τῇ διανοίᾳ του ο καλλιτέχνης, αλλά δὲν ηύκλιρσε νὰ τῆς δώσῃ τὴν όριστικήν μορφήν.

Ο κ. Γ. Ροϊλὸς είναι δυνατὸς σχεδιαστῆς. Η ίκx νότης του φαίνεται και εις τὰ πρόσωπα των συνθετικῶν πινάκων του, άλλ' ιδίως εις τὰ πορτραίτα.

Ο βιολιστῆς κ. Έράστης σύρων τὸ δοξάρι του, είναι έκφραστικώτατος πίναξ. Η κεραλή, τὸ βιολί και τὰ δάκτυλα επάνω στο όργανον, εις ένα φόντο πυρόχρουν. Τίποτε άλλο. Άλλά τι δύναμις! Συνδυάζει τὴν όμοιότητα τῆς φυσιογνωμίας με τὰς αξιώσεις τῆς τέχνης. Εις τὰ μάτια του μουσικοῦ εικονίζεται μία όνειροπόλησις μυστικοπαθῆς, τὰ χεῖλη έχουν και αυτὰ τὴν αίσθησιν των, τὰ δάκτυλα, και ιδίως εκείνα ποῦ καθυποτάσσουσι τὰς χορδὰς εις τὴν μελωδίαν, έχουν τεχνικώτατα άποδοθῆ νομίζῃ κανείς ότι άποτελοῦν συνέχισαν χορδῶν. Άρμονικὸς ο φωτισμὸς τῆς κεφαλῆς.

Άλλο δείγμα τῆς προσωπογραφικῆς του δεξιότητος είναι μία κατατομή πιλοφορούσης κυρίας, με ένα πλαστικώτατον λαϊμόν.

Σκίτσα, ιδίως τῆς «Έρδου», είναι παρερριμένα εις τούς τοίχους. Ανακάλυπτο και έν σκίτσο, πολὺ έπιτυχές, τοῦ συναδέλφου κ. Κ. Αύγερη.

Πρὶν φύγω, ο καλλιτέχνης, θέλων νὰ μετρίξῃ τὴν μελαγχολικὴν έντύπωσιν των μαχῶν, είχε τὴν πρόνοιαν νὰ άναστήρῃ έν τοῦ χαροφύλλικὸς του έν δείγμα και άλλης καλλιτεχνικῆς δεξιότητός του: τῆς γελοιογραφικῆς: Ένα άνέκδοτον σκίτσο τοῦ κ. Ζαχαρία Παπαντωνίου, ως διακῶ — πρὶν γείνη Νεμάρχης — θυματούζοντας τὴν όμορυσίον Τριάδα, τὴν έφορεύουσαν τῆς Έθν. Πινakoθήκης, με τὰς χαρακτηριστικὰς γραμμὰς του, μ' έκαμε νὰ γελάσω πολὺ.

K.

\* \* \*

και μάλιστα τῆς τελευταίας — τῆς και άνωτέρας — Στονοί, Παιᾶνες, Γέλωτες χαρακτηρίζουσι έπαρκέστατα τὴν πολυκύμαντον ζωὴν, αλλά και τὴν άρρενοπὴν και ποικίλην ἄμα έμπνευσίν του.

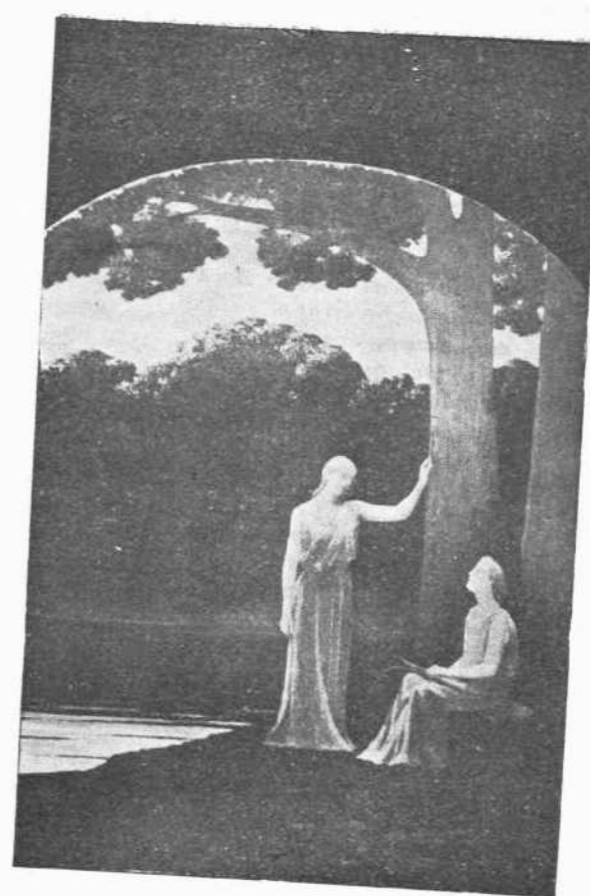
Έκηθεύσαμεν τὸν τελευταίον ίσως των παλαιῶν. Ένα ποιητὴν ο όποιος άφίνει έν τῇ έντίμῳ πενίᾳ του και έν τῇ άπομονώσει των τελευταίων ετών τῆς ζωῆς του δέκα τέσσαρας τόμους ποιήσεων, αλλά συγχρόνως άφίνει εις ἡμᾶς τούς μεταγενεστέρους μίαν όραίαν άνάμνησιν τῆς εποχῆς ή οποία έδυσεν, άλλ' ή οποία θὰ γεμίση τὰς περισοτέρας σελίδας τῆς νεοελληνικῆς ποιήσεως με όνόματα μεγάλα και σεβαστά. Και εις τὰς σελίδας αυτὰς ο Παναγιώτης Συνοδινὸς θὰ καταλάβῃ θέσιν έπιφανή. Διότι άντικατοπτρίζεται έν αυτῷ όλόκληρος εποχή. Οί στίχοι του ἦταν βέλη πολεμικῆς επικρίσεως, διθύραμβοι πολύηχοι, μειδιάματα ειρωνικά, στεναγμοί άπαισιόδοξοι. Ήτο ως ο ίδιος έγραφε διά τὸν έαυτὸν του ποῦ ετών εις τὸν πρόλογον ή μίλλον τὸν έπιτάμιόν του:

Κίνος εἶμι τοῦ Έροτος και τῆς έλευθερίας  
Εἰκογράφος πένθιμος μεγάλης ιστορίας.

Η διαθήκη του ένέκλειε:  
Παῖνας, στόνους, γέλωτας, τοιβάτους και μυροίνας  
κατόρας και σάϊσιματα, σκόνη, όσιτᾶ, άκτινας.  
Και έτελείωνε με τὸν θλιβερόν στίχον τῆς άπογοητεῦσεως:

Και ως Παρίας τελευτῶ και ως διάττων δέω.  
Ο Συνοδινὸς έτελεύτηεν ως Παρίας χάρις εις τούς συγχρόνους του δὲν έδυσεν όμως ως διάττων, διά τὸν μέλλοντα ίπποιογράφον.

Δ. Ι. Κ.



\* Α Μ Φ Ι Δ Υ Κ Η \*

\* ΟΙ ΠΑΛΑΙΟΙ \*

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΥΝΟΔΙΝΟΣ



ΕΝΑΣ παλαιός, άλλ' αληθινὸς ποιητής, Παναγιώτης Συνοδινός, άπέθανεν έν γήρατι, κατόπιν μακρῆς και βατανιστικῆς νόσου. Ολίγοι άνθρωποι συνοδεύσαμεν τὴν κηδείαν του, οί «όλίγοι» ένεινοί ποῦ συνοδεῦσιν συνήθως τὰς πτωχικὰς κηδείας των έκλεκτῶν τοῦ πνεύματος, όσοι έζησαν ή σύχως, διά νὰ άποθάνουν άφανῶς. Οί όλίγοι ποῦ συνοδεύσαμεν άλλοτε τὸν Άσώπιον νεκρόν, τὸν Ροϊδὴν, τὸν Μαριτζῶκην.

Θὰ ζητήσω τὴν άδειαν από τούς καθηκομόντας νεοσοῦς τῆς Όσκαρουαϊδικῆς ποιήσεως νὰ σκιαγραφῶ ένα αντίθασον ποιητὴν, τοῦ όποιου ή αύθόρμητος έμπνευσις, ή πλουσία, ή μη έπηρεαζομένη από ξένας φιλολογίας και σχολὰς, ἦτο μεγαλόπνευστος, μεγαλορρημιών, αισθητὴ εις τούς όλίγους και τούς πολλούς, — ως σάτυρα δὲ, καυστική

Ήτο ο Συνοδινὸς πατριωτικὸς ποιητής, κοινωνικὸς ποιητής, σατυρικὸς ποιητής. Η εποχή καθ' ἣν έδρασε, ή κακοδαιμονία τοῦ Κράτους, ή μικροπολιτική, τὰ κοινωνικὰ έλκη, τὸν άπησχόλησαν σχεδὸν εἰς όλόκληρόν. Ήτο ή παλαιά, ή πρό τεσσαρακονταετίας περίπου εποχή, καθ' ἣν οί ποιηταί ἦσαν έν επίδρασιν επί τῆς κοινωνίας, και τῆς πολιτείας άκόμη: τότε όχι άναγινώσκοντο άπλῶς, άλλ' άπεστήθιζον τούς στίχους των και γυναίκες και άνδρες και νεοί: κάθε σχεδὸν ἡλιζία, κάθε κοινωνική τάξις. Ο Βαλαωρίτης, οί Σούτσοι, οί Παράσχοι, ο Ζαλοκώ-

στας, ο Παταροηγόπουλος, ο Βασιλειάδης, ο Λασκαριῆς, ο Βλάχος, ο Συνοδινός, και εις τὴν σάτυραν ο Καρούδης — ο Σουρῆς τῆς εποχῆς εκείνης — ἦσαν πατίγνοποι προσωπικότητες και τόση ή επίδρασίς των, ὥστε και σήμερα ενι στίχοι τοῦ Παταροηγόπουλου, τοῦ Βασιλειάδου, τοῦ Παράσχου άπαγγέλλονται μετά νοσταλγίας και τινος γοητείας. Και άρκετοί ἦσαν έν Έλλάδι οί ποιηταί τότε, αλλά και όλοι περίπου καλοί. Σήμερα και όλιγώτεροι είναι — δὲν λαμβάνω υπ' όψει τὰ δημοσιογραφικὰ τραγουδάκια τῆς δ' σελίδος — και άγνωστότεροι. Θὰ ίσχυρισθῶν μερικὸι ότι σήμερα είναι τεχνικώτερος ο στίχος, έξειρωατμένος, ή ποιήσις πλέον ἡρεμος, μυστικοπαθῆς ή έμπνευσις και δι' αυτὸ όλιγώτερον άντιληπτή και συνελπῶς όλιγώτερον δημοφιλῆς. Άλλά σήμερα ή ποιήσις αυτὴ είναι «terra incognita» διά τὸν πολὺν κόσμον και γράφεται διό στενὸν μόνον κύκλον Ναρκισσομένων στιχοργῶν. Η αξία βεβαίως μιτς ίκανότητος έχει κατὶ τὸ ξεχωριστόν, άνεξαρτήτως εποχῆς. Άλλ' ή εποχή άποτελεῖ έν σύνολον και έν τοῦ συνόλου κρίνεται. Και επειδή ακούομεν συχνὰ ότι ή αξία των νεωτέρων ποιητῶν δὲν «έκτιμείται», άνάγκη νὰ υπενθυμίσωμεν ότι υπῆρξεν εποχή καθ' ἣν ή ποιήσις έξετιμῆτο διότι ἦτο ποίησις, δηλαδή έμπνευσις και αίσθημα — παλμὸς και σκέψις έν ταῦτῳ — ἦτο άφελῆς αλλά αισθαντική, ένῶ τώρα είναι έπεξεργασία, ψιμμύθιον, λεξιθερία, όπὸ τὸν πέπλον δῆθεν τῆς τέχνης άνούσια και έξεζητημένα και πλαστά και νόθα στιχοργήματα, όχι άνάβρυσμα άγνῆς αισθηματικότητος, αλλά ψυχρὸς ύπολογισμὸς. Τότε άπηγγέλλοντο τὰ ποιήματα παντοῦ: τώρα σχολιάζονται



Ο ΠΟΛΕΜΟΣ. — Το μόνο παιδί των επήγῃ εις τὴν ναυμαχίαν και ἦλθε τὸ άγγελμα...











Φλώρα Κανδηλάκη

δοξον και άπίθανον να δραματοποιήση και τό επέ-  
τυχε χάρις εις τό τάλαντόν του, τό όποιον έν τῷ  
έργῳ τούτῳ έκδηλοῦται διά τῆς κρίσεως και τῆς αί-  
σθητικῆς παρατηρήσεως έν ταῖς λεπτομερείαις. Κα-  
τώρθωσε νά δώσῃ ένδιαφέρονταν πλοκήν. Πειράται  
νά καταστήσῃ τήν εμφάνισιν τοῦ έγγόνου ἀληθι-  
φανῆ, ἢ διαδοχική δ' εμφάνισις αὐτοῦ πρό τῆς ὑπε-  
ρετρίας, τοῦ ὑπέρτερου, τῆς ἀνεψιάς και τῆς μνηστής  
εἶνε ἐπαναλήψεις, αἵτινες ἐάν δέν ὑπῆρχε δεξιότης θά  
κατεδαρθῶσαν τό έργον. Καί τοῦ ἠθοποιοῦ δύσκολο-  
ς ἢ θεός, ἀνάγκασμένους νά διατελῇ έν συνεχεῖ  
έκπλήξει διά τήν ἐγκάρδιον ὑποσχόην. Μόνον μία  
ἀπορία γεννᾶται: Ἡ μνηστή δέν έννοσεί έκ  
τῆς νεσθῆς παραιοθήσεως ότι δέν ἦτο δυνατόν ὁ  
έγγονος νά ἐκλήρθῃ ὡς πάππος, ἀφοῦ ἐμισολάβη-  
σε τεσσαρακονταετία και πλέον. Ἄλλ' οὔτε ὁ ὑπε-  
ρέτης δέν ἀνεγνώρισε τήν πλάνην. Ἦσως διότι  
έχει και αὐτός ψευδαισθήσεις, καιτοι έν τῷ προλόγῳ  
δέν ἐμφανίζεται, τόν δικαιολογεῖ δέ και ἡ ὑπέργηρος  
ἡλικία. Ἄλλ' ἡ ἀνεψιά; Πῶς αὐτή νομίζει ότι ὁ  
μνηστήρ θά ἐχῃ ἀκόμη τόσῳ νεανικῇ μορφήν;

Καί εις τό έργον αὐτό, ὁ πρίγκηψ δεικνύει τήν  
συμπάθειάν του πρός δύο ἐπικίνδυνα σκηνικά: τοῦς  
μονολόγους και τās παύσεις. Τόν πρόλογον ἄλλοι  
κατέκριναν και ἄλλοι ἐδικαιολόγησαν ἡμεῖς τόν  
θεωροῦμεν ἀναγκαῖον. Καί διά τήν ἀντίθεσιν τήν  
φυσιολογικήν και τήν ψυχολογικήν και διότι ἡ σκηνή  
τοῦ ἀποχωρισμοῦ προδιαθέτει ὅπως δεχθῶμεν τήν  
κατόπιν πράξιν ψυχικῶς έτοιμοι. Τῶ μεσολαδοῦν μόνον  
διάστημα εἶνε τόσον μακρόν, ὡστε ἀμφιάλλομεν ἂν  
εις ἄλλο έργον ὑπάρχει παρόμοιον χρονικόν χάσμα.  
Ἡ Κυδέλλη εις τήν β' πράξιν ὡς πρός τήν τέ-

γην ὑπέροχος: κατά δέ τήν μορφήν, ὁ ἀντίπεος τῆς  
Κυδέλλης, ἀπαισία, μέ τās ρυτίδας και τήν βωδὴν  
θλίψιν και ἐγκαρτέρησιν. Ὁ κ. Ροζάν, ὅστις διά  
δευτέραν φοράν ὑποδύεται γεροντικόν ρόλον, ἀπα-  
ράμιλλος εις έκφρασιν, ἐμιλίαν, κινήσεις.

Αἱ ἀμφιέσεις, ἐπανησιακῆς ἀρχοντιάς, και ἡ δια-  
σκευή δεικνύουσιν τήν προσεκτικὴν καλαισθητικὴν  
χεῖρα, ἥτις τὰ πάντα ἐρρύθμισε.

Τοῦ δρόματος προηγήθη ἡ κωμωδία τοῦ Οὐδ inot  
«Κάτι ἐξέρω». Ἐνας σύζυγος έν ἀνά ψιθυρίζει τρα-  
γοῦδι, τό όποιον ἀρχίζει: «Καί ἔμωσ κάτι ἐξέρω, ποῦ  
δέν θά σοῦ τό πῶ. Αὐτό γί.εται ἀφορμὴ μιᾶς οἰκο-  
γενειακῆς σκηνῆς παρεξηγήσεων, ἀπό τήν ὅποιαν  
σώζεται διά τῆς φυγῆς.

**Δημοτικὸν Θεάτρον. — Θίασος Ἐνκελ-Πα-  
παϊωάννου**

Ὁ «Φάουστ» εἶνε ἀπό τὰ μεγαλοπρεπέστερα  
έργα τῆς λυρικῆς μουσικῆς ὅταν παίζεται τέλεια. Τά  
μέσα έν Ἀθήναις εἶνε τόσον πενήγρᾳ και ἡ ὑποστή-  
ριξις τόσον νωχελῆς, ὡστε δέν εἶνε δυνατόν νά δια-  
κινδυνεύσῃ εις θίασος χρέμα διά νά ἀνταποκριθῇ  
πλήρως εις τῶς ἀειώσεις τῆς τέχνης. Ὁ κ. Χατζή-  
λουκάς δέν πρέπει νά καταλέξῃ εις τό ἐνεργητικόν  
του τόν ρόλον τοῦ Φάουστ. εὐτυχῶς ἔχει ἄλλας ἐπι-  
τυχίας, ὡστε νά μὴ κριθῇ ἀσπυρῶς. Ἡ κ. Κυπαρίσση  
ὡς Μαργαρίτα, καιτοι ἀδικουμένη ἀπό τήν σωματικὴν  
τῆς εἰσπλάσιν, ἐτραγοῦδησε πολὺ καλά. Κάλλιστος ὁ  
κ. Πλαγόπουλος, και ὁ κ. Ἀγγελόπουλος εις τό ὀλι-  
γον μέρος του. Ἡ κ. Χατζηχρήστου, ἀδελφή τῆς κ.  
Κυπαρίσσης, ἐτραγοῦδησε συμπαθητικά. Τῶ κουαρτέτο  
τῆς γ' πράξεως ἐξετελέσθη καλὰ, ἐπιτυχῆς δέ ἡ φαν-  
ταστικὴ εἰκὼν τῆς τελευταίας πράξεως, ἦν παρου-  
σίασε τό μπαλέττο.

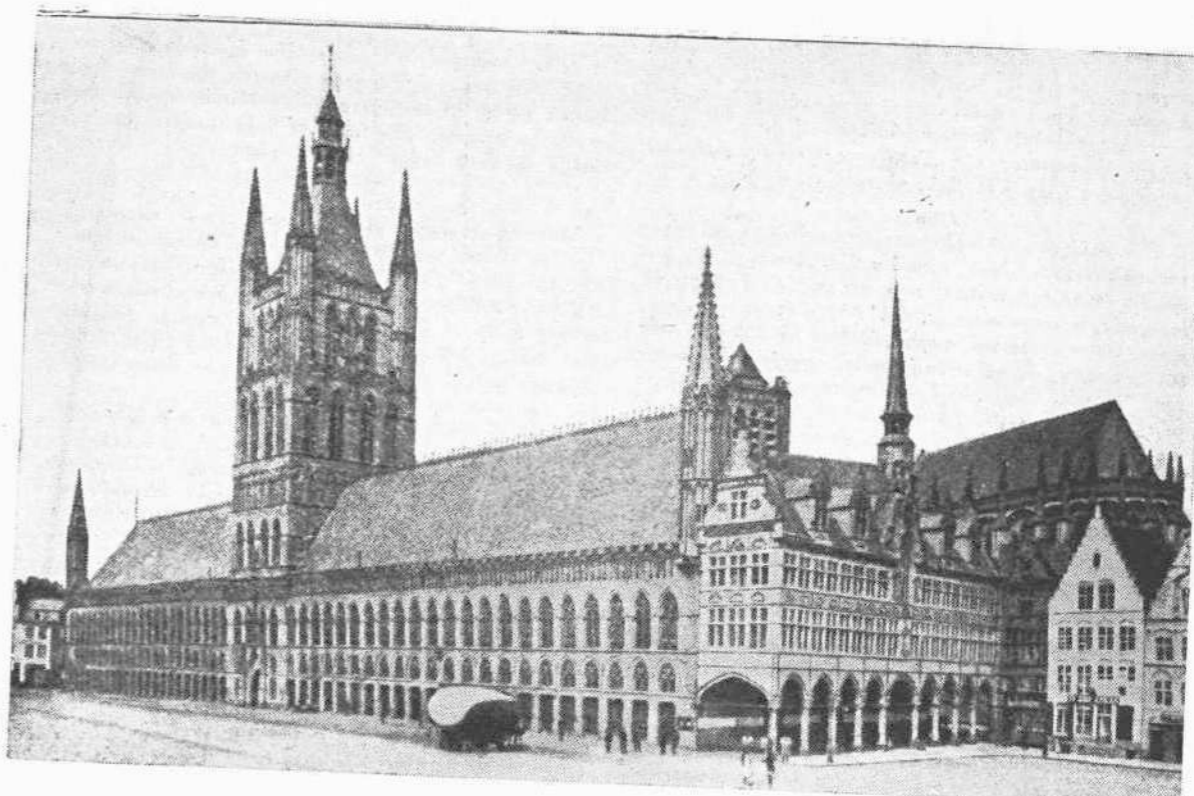
Οἱ «Μπαγαπόντες», παλαιότατη ὀπερέττα τοῦ  
Ζίερρ, ἔχουν ἐλαφρὴν μουσικὴν και χορούς χαριτω-  
μένους. Εἰς τό έργον αὐτό, τό όποιον διά τήν ποικι-  
λίαν και τήν ζωηρότητα εὐχαρίστως παρακολουθεῖ  
τις, πρωταγωνιστεῖ ἡ δεσποινίς Φλώρα Κανδηλάκη,  
ἀναδεικνυμένη ἤδη και ὡς χορεύτρια. Εἰμπορεῖ νά  
εἰπῇ τις ότι εἶνε ἀπό τοῦς πρώτους, ἂν μὴ ὁ καλλιτε-  
ρος, ρόλους τῆς. Τραγοῦδεῖ εὐμορφα, χορεύει Βιενέ-  
ζικα, και έν γένει παρουσιάζει έν σύνολον ἐλκυτικόν.  
Εἰς τό έργον αὐτό ἐπίασε ἐπαίεε καλλίτερα ἀπό κάθε  
ἄλλην φοράν ὁ κ. Παπαϊωάννου, συμπληροῖ δέ τήν  
ἀρμονίαν τῆς έκτελέσεως ἡ κ. Ἐνκελ.

Εἰς τόν «Κουρέα τῆς Σεβίλλης» ἐνεφανίσθη εις  
τόν ρόλον τοῦ Δόν Βασίλειο ὁ βαθύφωνος κ. Γ.  
Λουλούδας, ἀρτι ἀφιχθείς έκ Μιλάνου, ένθα ἐσπού-  
δασε. Ἡ φωνή του, μπάσσου καντάμπιλε, πολὺ καλὴ.

— Εἰς τήν «Εὐαν» ἔλαβε μέρος νεᾶ ὑψίφωνος, ἡ  
Ἰταλίς κ. Μασσάρη, ἡ ὅποια ἐψάλλε Ἑλληνιστί  
και ὁ δεῦφωνος κ. Μπέλλος εις τόν Ριγολέττον.

— Ἡ κ. Εὐτυχία Κζαπανάκη ἐξ ένδιαφέροντος  
πρός τήν πρόσδον τοῦ Ἑλλ. Θεάτρου ἐδέχθη καθ'  
ὑψηλὴν ἐπιθυμίαν νά παίξῃ μέ τόν θίασον τοῦ Δημο-  
τικοῦ. Θᾶ ἐμφανίσθη εις τήν «Λουκίαν» και θᾶ παίξῃ  
κατόπιν τό πρωταγωνιστοῦν πρόσωπον εις τό νέον  
κωμικόν μελόδραμα τοῦ κ. Σαμάρα «Ἡ πριγκί-  
πισσα τῆς Σάσσαν».

Νέον Θεάτρον, θερινόν, προστίθεται. Ἐπιχειρημα-  
τία ἐνοίκισαν διά 22 ἔτη τό τέως Πρακτικόν Λύ-  
κειον έν τῇ δὲδῶ Βουλῆς, οὐτινος ἡ αὐλή τήν ἀνοίειν  
θά δασκευασθῇ εις θέατρον ἀνοιγομένης εἰσό-  
δου εις τήν Στοάν Συγγροῦ παρά τόν ἀνδριάντα  
Κολοκοτρώνη. Τῶ θεάτρον ἐνοίκισαν διά μίαν πεν-  
ταετίαν οἱ κ. κ. Ἀννινος, Τσοκόπουλος και Δημη-  
τρακόπουλος, οἵτινες και θᾶ καταρτίσουν θίασον ἐί-  
δικόν διά τὰ «Παναθηναία».



Τὸ Δημαρχεῖον τῆς Ὑπρ το ὅποιον κατέστρεψαν οἱ Γερμανοί.

**Ἑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ Ἑ**

Ἡ Γαλλικὴ φιλολογία ἀδιακόπως προσφέρει θύ-  
ματα εις τόν βωμόν τῆς Πατριδος. Οἱ ποιηταὶ Αἰμίλιος  
Νολλέ, Κάρολος Πηγκού, ὁ ἐλεγειακὸς Κάρολος Δυμᾶ,  
οἱ κριτικοὶ Ντέ Ριβασό, Μύλλερ και Πιερ Ζελμπιέρ  
ὁ Ζᾶν Μαρτιν, ἐταῖρος τῆς έν Ἀθήναις Γαλλικῆς ἀρ-  
χαιολογικῆς σχολῆς, ὁ πεζογράφος Οὐγκάδ, ὁ φιλολογικὸς  
κριτικὸς τοῦ «Ζιλ Μπλάς», Ἀνδρέ Ντιφρογονᾶ και ὁ  
«Αἰαὶν Φονρνιὲ πληρωθέντες εἶνε πῶθῶς ἀζημάλοτοι.  
Ὁ περίφημος βιολινοῖστας Κοῦμπελικ ἐτραυματίσθη.

Ἐκ τῶν καλλιτεχνῶν ἐφρονεῖθη ὁ βιολονεῖστας Κα-  
ζαντεῖο και ἐπληρώθη ὁ ζωγράφος Λαφροναί.

— Ἐκ τῶν Γάλλων συγγραφέων τῶν ὑπηρετούντων  
εις τὸν στρατόν, ὁ Μπαταῖν νοσηλεύεται ὑπὸ τῆς καλ-  
λιτέχνιδος και νοσοκόμου Ὑβρόνης δέ Πρωί παθῶν ἐξ  
ἀξείας νεφροσθενείας. Ὁ Γκαβὼ θεατρικὸς συγγραφεὺς  
και ὁ δὲ Φλὲρς ὑπηρετοῦν εις τόν λόγον αὐτοκινήτων,  
ὁ διενδυτής τῆς Γαλλ. κωμωδίας Καροῦ εἶνε φοροῦσα-  
χος τοῦ Μπαρροῖτζ, ὁ Μπερνοτάιν ὑπηρετεῖ ὡς ἀξιωμα-  
τικὸς εις τήν Χάβρη, ὁ Κρουασσὸ εἶνε διωρηγνείς εις  
τό Ἀγγλικὸν στρατηγεῖον, ὁ Καγιαβὲ ὑπηρετεῖ ὡς νοσο-  
κόμος, ὁ Κιτοσμάρκ εἶνε ἀπεσπασμένος εις τό Ὑ-  
πουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

— Κατὰ τό «Ἐθνος», ὁ πρίγκηψ Νικόλαος φέρεται  
εἰπὼν εις κύκλον: — Ἐάν μοῦ ἔθετον τό δίλημμα δι  
ὀφείλω νά ἐκλέξω ἕνα μεταξὺ τῶν δύο τίτλων, τοῦ πρίν-  
κηπος και τοῦ θεατρικοῦ συγγραφέως, ἀδιωτάτως θά  
ἐπροτίμων τόν δεύτερον! »

— Ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἔθνικοῦ ποιητοῦ Π. Συνοδιωδ  
οἱ Κάριοι ἐγγνωμονοῦντες πρὸς τόν ἠμῶσαντα τήν πο-  
τεῖδα τῶν ποιητῶν ἀπέστειλαν ἀγορητοῦν στέφανον εις τήν  
οἰκογένειάν του, οἱ δὲ Κοῦτες οὐλλεκητήριον ψήφισμα.

Ἐανελήφθησαν και ἐφέτος αἱ διαλέξεις τῆς Ὁμωνύ-  
μου Ἐταιρίας. Ὁ πρόεδρος αὐτῆς κ. Ἀννινος πρώτος  
ἐνεφανίσθη λαβὼν ὡς θέμα τόν Εὐρωπαϊκόν πόλεμον,  
ἀφορμὴν δέ τό ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς μάχης τῆς Λευρίας  
δοθὲν ἔργον τοῦ Χάουπτιμαν, έν εἶδος ἐπιθεωρήσεως παι-  
χθείσης διά νευροσπλάτων. Ἐποικίλλετο ἡ διάλεξις δι'  
εὐφῶν ἀνεκδότων, ἡ δέ κ. Δρακοπούλου ἀπήγγειλε στί-  
χους τοῦ Οὐγκώ, ποίημα τοῦ Βακχυλίδου περὶ τῶν ἀγα-  
θῶν τῆς εἰρήνης και περιεκοπὴν τοῦ Ἑρωτοκρίτου.

Ἡ κ. Εἰρήνη Δημητρακοπούλου ἀνέγνωσεν ἐντυπώ-  
σεις ἐξ ἐνὸς ταξειδίου τῆς εις τὰ Βόογια, ὡς ἐνέπνευσεν  
ἡ ἐνατένισις τῆς ἐξόχου φύσεως. Περιέγραφε τήν ζῶην και  
τήν παράσιν τῶν ὠραίων ἐκεῖνων μερῶν, αἵτινα τα-  
ρώσει σήμερον ἡ βοή τοῦ πολέμου. Ἡ κ. Δημητρακο-  
πούλου τās ἐντυπώσεις τῆς περιέβαλε μέ φιλοσοφικὴν  
οξύειν και ἀτομομόν, ὅστις ἐκούρασε κάπως.

Ὁ κ. Μιλτ. Λιδωρίκης ὠμίλησε περὶ τοῦ ὑπαιθροῦ  
θεάτρον κατὰ τόν Μεσαίωνα. Διεξήλθε συντόμως τήν  
ἱστορίαν τῶν ποιητῶν, κωμικῶν, μουσικῶν, ταχυδακτυλογ-  
γῶν, σαλιπαγγῶν και τροβαδοῦρων. Τήν διάλεξιν ἀρκετά  
ένδιαφέρουσαν ἀλλὰ και ἀρκετά μακρὰν, συνώδευσεν  
προβολαὶ φωτεινῶν εἰκόνων.

Ὁ κ. Δαρυλῆξ με τήν προσιδιάζουσαν αὐτῷ φρα-  
σεολογίαν ὠμίλησε περὶ πείσματος, ἀνάλσεως και τό τρο-  
πάριον τῆς Κασσιωνῆς.

Ἐνώπιον εὐαριθμοτάτου φεῦ! ἀκροατηρίου ἀπεπι-  
ράδῃ νά συνεχίσῃ τήν κριτικὴν τῆς ἡ κ. Γαλάτεια Καζαν-  
τζάκη ἢ Ψηλορείτου εις τό Λύκειον τῶν Ἑλληνίδων,  
πληροφορήσασα τό ἐπομνητικόν ἀκροατήριόν τῆς ποῖοι  
εἶνε οἱ μεγαλεῖτεροι διηγηματογράφοι τῆς Ἑλλάδος. Ὡς  
τοιούτοι ἀνεκηρύχθησαν ἐπ' αὐτῆς οἱ κ. κ. Ζήλος, Πα-





ὡς ὁ ἴδιος προλογίζει, ἐπὶ τῇ βάσει προχείρων σημειώσεων. Εἶνε ἀρήρητος ἀτομικῶν ἐντυπώσεων, λογοδοσία τῆς στρατιωτικῆς τῶν ζῶν, τῆς πλήρους δράσεως, ἢ ὅποια προκαλεῖ μίαν δικαίαν ὑπερηφάνειαν διὰ τὴν πιστὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκοντος. Τὸ ὄφρος εἶνε ἀπλοῦν, καὶ νόσεται τὸ ἐνδιαφέρον διὰ τῆς ἀπερίττου καὶ ἀνεπιτηδεύτου ἀρηγήσεως.

Ὁ γλύπτης κ. Θ. Θωμόπουλος ἐν μελέτῃ ἐκδοθεῖσῃ Γαλλιστὶ (δικαί ὄχι καὶ Ἑλληνιστὶ;) ἐκθέτει μετὰ πολλῆς εἰλικρινείας τὰς σκέψεις του περὶ τῶν **Ζωγῶν τῶν Βαλκανικῶν πηλῆμων**, ἐξαιρῶν τοὺς Ἕλληνας, οὓς κρίνει ἀνωτέρους τοῦ κ. Σκότ.

Ὁ ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Γνάτιος Μακεδῶν κρυπτόμενος διαπρεπὴς πολιτευτὴς ἐδημοσίευσεν εἰς τευχος τὰς διπλωματικὰς αὐτοῦ γνώμας περὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, ἣν ἠκολούθησεν ἡ **Ἑλλάς μετὰ τὴν νίκην**, ἦτοι κατὰ τοὺς μῆνας Μάϊου, Ἰουνίου καὶ Ἰουλίου τοῦ 1914, ὑπερομανόμενος τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς προστασίας τῶν ὑπὸ τὴν Ὀθωμανικὴν Κυβέρνησιν βιούντων Ἑλλήνων.

Ὁ ἐν Ἑρακλείῳ τῆς Κρήτης ἱατρός κ. Κ. Α. Χαριτάκης ἐν ἐργασιδίῳ ἐξ 160 σελίδων ἐξέδωκε εὐσύνοπτον **Ἑργεινὴν στοιχειώδη καὶ σχολικὴν, χρησιμωτάτην διὰ τοὺς διδασκάλους καὶ μισθιτὰς, ἐγκριθεῖσαν δι' ὀπουργικῆς ἐγκρίσεως**. Ἀλλὰ καὶ διὰ πάντα πολίτην εἶνε πολύτιμος ὁδηγὸς καὶ σύμβουλος τῆς υγείας τοῦ βιβλίον τοῦ κ. Χαριτάκη, καὶ πρὸ πάντων διὰ τὰς μητέρας, τὰς ἐνδιαφερομένας διὰ τὴν ἀρίστην σωματικὴν διάπλασιν τῶν τέκνων των.

**Ἀγωγή τοῦ πολίτου**, Μιχαὴλ Βολωνάκη. Εἰς δευτέραν ἐκδοσὶν ἐκδίδεται, ἀλλ' αἱ γενόμενα μεταστροφῆς καὶ προσθήκαι εἶνε τόσοι πολλοὶ καὶ οὐκ οὐκ, ὥστε νὰ θεωρητῆται νέον ὅλον βιβλίον, τὸ ὅποτον ἔχει τὸν ἐξόχως ἠθικὸν σκοπὸν νὰ διδάξῃ τὰς γνώσεις, ὡς δεόν νὰ εἴη πᾶς χρηστὸς πολίτης. Ἀλλ' αἱ γνώσεις αὐταὶ ἐκτίθενται μετὰ δεξιότητος, μετὰ ἐπιστημονικῆς μεθόδου καὶ γλαφυρᾶς γλώσσης, ὥστε νὰ εἶνε προσιταί, ἀπροσῶποι δὲ τὴν κοινωνίαν, τὸ δίκαιον, τὴν πολιτείαν, καὶ ἐν γένει τὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα τοῦ πολίτου. Τὸ ἔργον τοῦτο, μοναδικὸν εἰς τὸ εἶδος του παρ' ἡμῶν — ὅπερ εἰς ἄλλα κράτη δὲν συμβαίνει — πρέπει νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὰ σχολεῖα τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, ὡς κατ' ἐξοχὴν μορφωτικὸν καὶ ἀγωγικὸν διὰ τὸν κοινωνικὸν καὶ πολιτικὸν βίον, ὡς ἐγένετο ἤδη ἐν Κύπρῳ καὶ Κρήτῃ.

Διονυσίου Κοκκίνου. **Ἡ Δράσις τῶν ἐξώων** κατὰ τὸν Ἑλληνοβουλγαρικὸν πόλεμον. Δεπτομερῆς καὶ ἐξ ἐπισήμων πηγῶν ἱστορία τῆς δράσεως τῶν ἐξώων, ἀνταποκρινομένη εἰς τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κοινού, τοῦ θέλοντος νὰ γνωρίσῃ περισσότερο ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἐκράτησαν ὑψηλὰ τὸ σῆμαλον τῆς ἑλληνικῆς ἀνδρείας. Ἐκδοσὶς Πολεμικῆς Βιβλιοθήκης Φέξη.

Καὶ ἄλλος τόμος — ἔννατος κατὰ σειράν ἐκδόσεως — τῶν δημοσιευμάτων περὶ **Χαρ. Λάου Τρικούπη** ἐκκλοπῆς ῥησεν, ἐκτυπωθεὶς τῷ 1910 καὶ περιλαμβάνων πάντα τὰ καθ' ὅλον τὸ ἔτος 1891 ἀφορῶντα τὴν ζωὴν του γεγονότα. Εἰς τὸν τόμον αὐτὸν περιλαμβάνεται μία ἄποψις τῶν κοινοβουλευτικῶν ἀγώνων, ἢ τοῦ ἐνθύμου κατηγορητηρίου, εἰς ὃ πρωτηγωνίστησε κατὰ κομμικὸν τρόπον ἢ τότε κατὰ Τρικούπη ἀντιπολίτευσις, ἀλλ' ἀγαθῶς οὐκ ὀργισθῆναι ἢ θριαμβευτικῆς περιουσίας τοῦ μεγάλου πολιτευτοῦ εἰς Σερβίαν καὶ Βουλγαρίαν καὶ κατόπι εἰς Ἑνδρόπην. Ὁ Μεσομβρινὸς τὴν καρδίαν ἀλλὰ Βόρειος τὸν νοδὸν πολιτευτῆς, ὑπῆρξεν, ὡς ἀποδεικνύεται, ὁ πρωτοεργάτης τῆς προοργίσεως τῶν λαῶν τοῦ Αἴμου, ἦς τοὺς καρποὺς ἔδωκεν ἡ Ἑλλάς ἐσχάτως.

Εἰς τοὺς ἐκλότας θὰ συστήσωμεν, ἐπεὶ οἱ τόμοι εἶνε ὀγκώδεις καὶ ποικίλον τὸ περιεχόμενον, νὰ ἐκδοθῇ καὶ πῖναξ περιεχομένων καθ' ἕλην καὶ χρονολογίαν.



## Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

προκηρύσσει διαγωνισμὸν πρὸς ἐκπόνησιν δύο μελετῶν. 1) **Διὰ τὴν ἀνακαίνισιν καὶ μεταρρυθμισιν τῶν προσύψεων τοῦ Δημομαρχικοῦ καταστήματος** καὶ 2) **Διὰ τὴν ἀνέγερσιν νέου περιφράγματος καὶ εἰσόδου ἐν τῷ Α' νεκροταφείῳ**.

Οἱ διαγωνισθησόμενοι δεόν νὰ ὑποβάλλωσι τὰς μελέτας αὐτῶν εἰς τὴν Διευθύνσιν τῆς μηχανικῆς τοῦ Δήμου ὑπηρεσίας μέχρι τῆς 31 Ἰανουαρίου 1915, συμμορφούμενοι πρὸς τοὺς ὅρους τῆς διακηρύξεως, ἣς δύνανται νὰ λάβωσι γνώσιν οἱ βουλόμενοι ἐν τῷ Δημομαρχικῷ καταστήματι (Γραφεῖον Διευθύνσεως Μηχανικῆς Ὑπηρεσίας). Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Νοεμβρίου 1914

Ὁ Δήμαρχος  
Ε. Μενάκης

## ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΣΑΤΕ ΤΑ ΔΑΣΗ

ἐγγραφομένοι μέλη εἰς τὴν

**“ΦΙΛΟΔΑΣΙΚΗΝ ΕΝΩΣΙΝ,”**  
ἣς προεδρεύει ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα

## ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ

### ΡΑΒΛΑΣ

“Ὅλα τὰ ἐπίκαιρα γεγονότα, ἰδίως τὰ πολεμικά, παρέλαινοῦν εἰς τὸ *Gaumont Journal*. Ταῖναι καλλιτεχνικαί. Αἱ διασημότεραι καλλιτέχνιδες, ἐν αἷς ἡ Νιέλσεν καὶ ἡ Λύδα Μπορέλλι διερμηνεύουν μεγάλους ρόλους. Οἱ κωμικοὶ Ρομπινέ, Πολυντῶρ, Λέους χαριτωμένοι. Ὁρχήστρα Βολωνίη, πολυμελὴς καὶ ἀρμονικὴ.

### ΡΑΤΜΕ

Ταινία μεγάλου ἐνδιαφέροντος, σταθεραὶ καὶ ἀφλεκτοί. Ἡ Ρομπὴν θριαμβεύει, ὁ δὲ Μάξ Λίντερ καὶ ὁ Ριγκαντέν προκαλοῦν ἀφθότους γέλωτας. Εἰς τὸ *Pathe Journal* παρακολουθῆτις τὴν Ἑυρωπαϊκὴν κίνησιν. Ὁρχήστρα Δέλ — Μπουόνο, διακρινομένη διὰ τὴν ἐκλεκτικότητά των τεμαχίων.

### ΚΥΒΕΛΗΣ

Ἡ ἀναπαράστασις τοῦ Ἑυρωπαϊκοῦ πολέμου μετὰ 127 σκηναίς ὑπῆρξε μία μεγάλη ἐπιτυχία. Δράματα ἀσθηματικὰ καὶ κωμωδία εὐφυέσταται ἐκτυλίσσονται μετ' ἐπιτυχίας.

Σμυρναϊκὴ Μανδολινάτα ἐκτελεῖ ὠραιότατας συνθέσεις. Κατὰ τὰ διαλείμματα ψάλλονται ἄσματα.

### ΟΥΪΛ ΜΥΛΛΕΡ

## Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΚΑΤΑΡΡΕΟΥΣΑ

Μετάφρασις Σπ. Λάμπρου

Περιλαμβάνει 250 εἰκόνας καὶ 5 γεωγραφικοὺς χάρτας, Σελίδες 704. Ἐκτύπωσις καλλιτεχνικὴ.

Ἄδειος δρ. 14. — Χρυσόδετος δρ. 17.

Ἐκδοσις βιβλιοπωλείου «Ἐστίας» Ι. Κολλάρου.